

VOLLGAS sztorim

Pataki Sándor (HtvP/MSE4.4-P2) a munkahelyén folyamatmérnök, azonban szabadidejében önkéntesként teszi szebbé a hátrányos helyzetű gyerekek nyarát már több, mint húsz éve.

Mióta dolgozol itt, a Boschnál?

2011. május 15-től erősítem a Bosch csapatát és az óta ugyanabban a pozícióban vagyok, folyamatmérnökként dolgozom. Az évek folyamán kicsit változtak a feladatkörök, de ugyanazokkal a gépekkel foglalkozom, illetve egyre több gép tartozik az én felelősségi körömbé. A kollégáim nagy része is velem kezdte, vagy nem sokkal utánam jött, és az óta is együtt dolgozunk, ami szerintem nagyon megkönnyíti az életünket.

Szabadidődben mivel foglalkozol?

Már több mint 20 éve tagja vagyok a Mindenki Nyaraljon Egyesületnek (MINYATA) mint önkéntes, aminek az általános iskolai történelem tanárnőm az alapítója. Úgy látta, hogy nagyon sok gyermeknek nem adatik meg, hogy nyaralhasson, ezért kitalálta, hogy ő szervezne nekik táborokat a Balatonnál. A tanárnő fia és én jó barátok voltunk, ezért már az alapítás óta számíthatnak rám. Az egyesület 8-12 éves, hátrányos helyzetű gyerekeket táboroztat a Balatonnál. Minden évben azt az egy hetet velük töltöm, mint nevelő. Nagyjából 70 gyerek szokott összegyűlni és egy felnőtt általában 6-8 gyerekre vigyáz. Idén a járvány miatt csak egy 40 fős tábort tudtunk megtartani, de így is szerencsések vagyunk, hogy az létrejöhetett.

Hogyan épül fel a szervezet?

Általában mindig ugyanazok jönnek táboroztatni, mindössze egy két-fő változás van. Ők pedagógusok vagy valamilyen pedagógiai tanulmányokat folytattak,

illetve van köztünk jó pár közgazdász, én pedig villamosmérnök vagyok, tehát nagyon vegyes a társaság. Néhány éve a **Sokféleségi napon (Diversity Day)** egy előadás alkalmával azt mondták, nagyon fontos, hogy egy csapat minél sokszínűbb legyen, mert akkor születnek meg a legjobb, leghatékonyabb döntések, ha több szemszögből is megvizsgáljuk a problémákat. A pedagógus önkéntesektől lestem el, ami a nevelői feladatok ellátásához kell, és nagyon remélem, hogy a többiek is tanultak tőlem valamit, például türelmet.

Milyen programokat szerveztek?

Tele vagyunk programmal a sorversenyektől kezdve a különböző fantáziánévvvel ellátott feladatokig, ahol vagy egyénileg, vagy csoportosan kell valamit csinálni és egymással versenyezni. Eleve a Balatonnál vagyunk, amennyi időt csak lehet, azt a strandon töltjük. Igyekszünk szabadidőt is biztosítani a kicsiknek, mert azért csak egy táborról van szó, ahol barátságok, néha napján még szerelmek is születnek. Továbbá vannak ügyességfejlesztő, és logikai feladatok is. Minden napra van egy A, meg egy B tervünk, ha esne az eső. Amikor sikerült mindenkét ágyba bújtatni, akkor szoktunk összegyűlni és megbeszélni, hogy aznap mi történt és másnap mi lesz. Véletlen egybeesés, hogy itt a Boschnál az osztályunkon, a reggeli **daily management meetingek** (DMM) alkalmával pont mostanában kezdtük el ezt a szokást bevezetni. A táborban ez már ősidők óta így megy.

Milyen kedves emlékeid vannak a táborokról?

Rengeteg számomra kedves, de egyébként szomorú emlék jutott eszembe. Például, minden nap van egy reggeli szemle, amikor körbe megyünk a szobákon, és ellenőrizzük a rendet. Ez is egy verseny, amiért minden nap pontokat lehet szerezni. Egyszer bementünk egy csapat kisfiú szobájába és borzasztó nagy rend volt.

AdvancE!

VOLLGAS

Mivel ez egy verseny, keresünk valami hibát, amin tudnak javítani, ezért belenéztünk a szekrényekbe, hátha ott vannak összedobálva, összegyűrve a ruháik. Ott nem volt. Akkor biztos nem pakolták ki a táskából, akkor nézzük meg azokat, de ott sem voltak. Akkor derült ki, hogy mindenkinek csak három darab pólója volt a hétre. Nem volt kellemes ezzel szembesülni.

Amit egyébként a legjobban szeretek a táborban az az, hogy nálunk nincs fal a gyerekek és köztünk, ami az iskolában a tanár és a diák között megvan.

Te hogyan látod, hogyan élik meg a gyerekek ezeket a táborokat?

Nagyon fontos, hogy egy kicsit kiszakadjanak az otthoni környezetükből. Ebben a táborban nagyon kevés szabály van, de azokat be kell tartani. Azonban itt lehet futkározni, szaladni, kiabálni, tehát olyan dolgokat csinálni, amiért a gyerekekre egyébként rászólnak. Kicsit az önállóság felé is tereljük őket, ami mindenféleképpen kell, ahogy egyre idősödnek. Számtalan dolgot leshetnek el egymástól, például aki most van életében először táborban, az egy rutinos táborozótól sokat tanulhat. Amit azonban rengeteg gyerektől hallottam már vissza, hogy mi, önkéntesek nagyon kedvesek vagyunk, és mindig összetartunk, ezáltal nagyon jó a hangulat és a légkör, és ilyen szempontból mindenképpen példát mutatunk nekik.

Másik oldalról nézve, neked milyen élményt nyújt a tábor?

A kisfiam 6 éves kora óta jön velem táborozni és minden tábor alkalmával átértékelődik bennünk, hogy mi fontos, és mi nem az életben. Volt úgy, hogy egy testvérpárt egy fogkefével küldtek el, vagy alig pár darab ruhával, nem úgy, ahogy általában egy gyereket ilyenkor felszerelnek egy táborra. Amikor szembesülünk ilyen esetekkel, miközben nekünk minden olyan játékunk megvan, amire egy mai gyerek vágyhat, akkor elgondolkozunk. A tábor is a régi időket idézi;

nincs telefon, sem pedig internet. Ilyenkor

mindig kicsit visszatérünk a „normális” gyerekkorhoz. Szeretek a Boschban dolgozni, a kollégáimmal együtt lenni és megküzdeni az akadályokkal, de ez azért bizonyos stresszel jár, ami elkerülhetetlen. Egy ilyen tábor után azonban én hónapokig egyszerűen nem tudok stresszes lenni, annyi erőt ad, hogy minden lepattan rólam.

Mit tudsz a Bosch társadalmi felelősségvállalásáról?

A Bosch profitjának a 94%-a a Bosch alapítványnak megy, amivel az oktatást és a gyerekeket támogatják. Követendőnek tartom azt az értéket, amit még Robert Bosch fektetett le, mindenféleképpen vissza kell adni valamit a társadalomnak. A tábor során lényeges, hogy támogassuk a gyerekeket és megtanítsuk nekik a fontos értékeket, hiszen ők jelentik a következő generációt. Hamarosan ők lesznek majd abban a pozícióban, hogy döntsenek arról, milyen irányba halad a világ.

Van esetleg kedvenc VOLLGAS értéked?

Véleményem szerint a táboroztatást **szenvedély** nélkül nem lehet csinálni, főleg nem ilyen hosszú időn át, mára már a részemmé vált. Elmenni ebbe a táborba borzasztóan feltölt lelkileg, és letisztázza bennem, hogy mi az, ami igazán fontos az életben. A munkám során, ha valami baj van a folyamatokkal vagy eszközökkel, amelyekkel én foglalkozom, akkor nem azért dolgozom a probléma megoldásán, mert ez a dolgom, ezért kapom a fizetésemet, hanem mert nekem jó, ha az én dolgom, gépeim rendben működnek és tökéletesen csinálják azt, amit kell.

AdvancE!

VOLLGAS